

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklēsiastikē Istoria

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XXXI. Descriptio signi instar crucis formati, quod Romani labarum vocant.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

μέσοις κατίπάναι, καὶ τῷ σημείῳ τὸν εἰκόνα
φορέει διπλούμενό αὐτῷ οὐ χρυσό, καὶ πο-
λυτέροις λίθοις διεκελεύετο: ὁ δὲ καὶ ήμας ὀφ-
ελιμοῖς ποτὲ σωθεῖσιν προσλαβεῖν.

A signi eis sermone depinxit, jussitque ut
auro ac lapillis similitudinem ejus ex-
primerent. Quod & nos aliquoties vi-
dere meminimus.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΑ.

Επορειτος ταφρειδίου σημείου, ἐπεργίας οἱ Ρωμαῖοι
λάζαρον καλέσιν.

HΗΝ ἐτοιῷδε χήμαλι κατεσκύμνασμένον.
Ηὐπλὸν δόξου χρυσῷ κατημφεσμένον,
καὶ γένχει ἐκάρπον, ταυρῷ χήματι πεποιη-
μένον: αὐτῷ ἐπεργίᾳ αἴρεται πάντος, σέφανον
οἱ λίθοι πολυτελῶν καὶ χειροῖς συμπεπλεγ-
μένοι κατεστηκότες. καθ' ἑταῖς Σωτηρίας ἐπηγο-
ειας τὸ σύμβολον, δύο τοιχίαια τὸ Χειρις πα-
ρεργητὴν αὐτοῦ ονομα, διὰ τοῦ πεντάνταν ιστεσ-
μανον χαροπίνεων, χιαζομένης τῇ γ. Καὶ τὸ
ιστεσταλόν ἀδικητὸν τῇ κενάντες Φέρει εἴσωθε
καὶ τοῖς μητροῖς ταῦτα χερύνοις ὁ βασιλεὺς τῇ ἑ-
παγής κερας, τῇ καὶ τὸ δόρυ πεπαρμένα, δ-
ένοντις ἐκκρεμῆς απηνόρητο. βασιλικὸν ὕφα-
σμα, ποιητία συμμετέντων πολυτελῶν λί-
θων, φωτὸς αἵγαῖς ἔξασε πλόντων, καλυπτό-
μενον. σώματον τε ταῦταν πολλῶν τε καθυφασμένων χειροῖς
αδημοτον πχεῖμα τοῖς οὖστι παρέχον τα-
κτήλας. τέτο μεν διεπέποτο Φάρος ἢ κέρως
ἔπιμενον, σύμμετέον μήκυς τε καὶ πλάτυς
σειραφίν απελαμβανε. τὸ δὲ οὔρον δόρυ τοῦ
κατωδεχῆ ἐπίπολὺ μηκυνόμενον, ἀνα με-
τινεγνωτωτῷ ἐπανεύρεσται τοις αὐτοῖς αὐτοῖς
αρχεις διαγράφοντο. οὐ φόδου μαλος, τὴν τοῦ
θεοφίλεος βασιλέως εἰκόνα χρυσῆν μέχει
σένονταν τὸν αὐτόν παίδων ὄμοιοις ἐφέρε. το-
το μετέπειτα γεγραμμένων πάστοις αντικειμέ-
νη πολεμίας διασαμένως ὀμιστηρίῳ διε-
πιλούχητο βασιλεὺς. τῷ τε σεαλοπέδῳ
ἀπάντων ἥγεισθε τέττα. ὄμοιοι μαλα, προσέ-
ταπιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΒ.

Οποις κατηγορίαις Κανταρτίνος, τὰς θείας γραφές
ἀπηγνώσκειν.

Aλλάταυτα μηδὲν ὑπερεργον. καὶ ἐτὸν δη-
λιθεύεται χερύνον τοις πλεύσιοῖς κατα-
πλαγεῖς ὅψιν, ἐδέτερην Θεῶν ή τὸν ὄφελένται
δεκμάτας τέσσει, ταυτῶν αὐτοῖς λόγων μύστας
πεκαλεῖτο. καὶ τίς εἰν Θεὸς αὐτος πρώτα, τίς τε
οὗτος ὄφειστος ὁ Θεός ἢ σημεῖος λόγος. οἱ δὲ

Σ ΑΡΤ ΙΧΧΙ.

Descriptio signi instar crucis formati quod Ro-
mans labarum vocant.

ERat autem ejusmodi. Hafta longior auro contexta, transversam habet antennam instar crucis. Suprà in ipsa hafta summitate corona erat affixa, gemmis & auro contexta. In hac salutaris appellationis signum, duæ videlicet literæ, nomen Christi primis apicibus designabant, literā, ρ, in medio sui decussatā. Quas quidem literas Imperator in galea gestare posthac etiam consuevit. Porro ex antenna quæ obliquè per haftam trajecta est, velum quoddam dependebat; textum videlicet purpureum pretiosissimū lapidibus inter se junctis, & luminis sui fulgore oculos præstinguentibus cooperatum, multoq; intertexto auro in explicablem quandam pulchritudinis speciem intuentib; præbens. Atque hoc velum antennæ affixum, latitudinem longitudinī æqualem habuit. Ipsa vefò recta hafta ab infima sui parte in magnam longitudinem producta, in superiori parte sub ipso crucis signo ad ipsam veli variis coloribus depicti summitem, auram Deo cari Imperatoris & liberorum eius imaginem depictam pectorē tenus sublimem gestabat. Hoc igitur salutari signo, tanquam munimento adversus oppositas quorumvis hostium copias Imperator semper est usus; aliaq; ad ejus similitudinem expressa signa cunctis exercitibus præferri jussit.

Σ ΑΡΤ ΙΧΧΙΙ.

Quomodo Constantinus Catechumenus factus
sacras Scripturas perlegerit.

SED hæc postea. Tunc vero admirabilis visione obstupefactus, cum nullum alium prater illum quem viderat Deum sibi colendum esse statuisset, Sacerdotes arcana illius doctrinæ mysticæ instructos ad se accersivit; & quicunquam ille Deus esset interrogavit, quid ve signi illius visio sibi vellet. Illi hunc